

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/36/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113233888
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2014:8113233888.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35792752, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom Kubáňiho 16, Bratislava, p r o t i žalovanému: Ľ. L., nar. XX.X.XXXX, bytom E. XXX, o zaplatenie 2005,34 Eur a prísł. takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Účastníci **n e m a j ú** nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou zo dňa 21.11.2013 domáhal zaplatenia 2005,34 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 8,75% ročne od 25.4.2013 do zaplatenia. Nárok uplatnil na základe úverovej zmluvy zo dňa 10.12.2009. Výšku pohľadávky nezdôvodnil.

Žalovaný sa k svojmu dlhu nevedel vyjadriť. Úroky uvedené v zmluve považoval za vysoké a dohodu o poskytnutí služby, ktorá bola uvedená v bode 8 formulárovej zmluvy nikdy neuzavrel. O tejto dohode nevedel, že je súčasťou úverovej zmluvy a čase podpisovania jeho žiadosti o poskytnutie úveru žiadna suma poplatkov v danej časti tlačiva uvedená nebola. Poukázal na to, že ak by bol informovaný o možnosti uzatvoriť dohodu v znení aká je v danom formulári a za taký vysoký poplatok, nikdy by takúto dohodu neuzavrel.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, úverovou zmluvou č. 8300026578, oznámením o zosplatnení úveru, zmluvnými dojednaniami zmluvy o revolvingovom úvere žalobcu, oznámením veriteľa o schválení výšky úveru, kartou klienta a zistil tento skutkový stav:

Účastníci uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere č. 8300026578 dňa 10.12.2009, ktorá bola spracovaná ako formulárová dohoda. Najprv žalovaný dňa 8.12.2009 podpísal žiadosť o poskytnutie úveru vo výške 1.493,73 Eur s revolvingom 847,87 Eur. Dohodnutá bola splatnosť 17. deň v mesiaci, počet splátok 36, mesačná splátka vrátane úrokov 84,11 Eur. Pri úvere bola uvedená ročná úroková sadzba 68,82% a pri revolvingu 67,94%. Celkové náklady spotrebiteľa (žalovaného) boli pri úvere vyčíslené na 1.534,36 Eur a pri revolvingu 1.170,85 Eur. V žiadosti bolo uvedené aj RPMN pri úvere 67,41 % a pri revolvingu 54,97%, tiež priemerné RPMN 48,96% (časť 5 žiadosti).

Časť 6 žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru obsahuje údaje o schválenom úvere a je totožná s údajmi v žiadosti o úver v časti 5. Žalobca zmluvu podpísal 10.12.2009 a už kompletnú zmluvu zaslal žalovanému.

Žalovaný prestal úver splácať v januári 2013. Listom zo dňa 1.4.2013 žalobca mu oznámil zosplatenie úveru, tento list žalovaný prevzal 9.4.2013.

Podľa karty klienta žalobca vyplatil žalovanému vrátane revolvingu 2.074,10 Eur a žalovaný mu celkovo uhradil 3.041,26 Eur.

Právny vzťah medzi účastníkmi je potrebné posúdiť podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (od 1.12.2009 do 31.12.2009).

Podľa § 2 písm. a/ citovaného zákona spotrebiteľským úverom sa rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b/ citovaného zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 citovaného zákona veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 4 ods. 2 citovaného zákona a medzi nimi pod písm. g/ je konečná splatnosť spotrebiteľského úveru a pod písm. i/ výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov .

Podľa § 4 ods. 3 citovaného zákona pri nesplnení podmienok podľa ods. 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a/ poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b/ dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 písm. a/, b/, d/ až j/ a i/ poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Nepochybne zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru v zmysle § 4 ods. 2 písm. g/ zákona nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou podľa písm. i/, kde sa uvádza aj počet splátok. Počet splátok teda nemožno stotožniť s konečnou splatnosťou úveru a preto pri písm. g/ citovaného ustanovenia iný výklad než ten, že konečná splatnosť úveru musí byť určená dátumovo, neprichádza do úvahy.

V zmluve však chýba aj ďalšia obligatórna náležitosť, ktorá je zakotvená pod písm. i/ citovaného zákonného ustanovenia, v zmysle ktorého v zmluve musia byť rozlíšené splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, teda nepostačuje, ak je uvedená len suma predstavujúca súčet splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Uvedené nedostatky spôsobujú následok vyplývajúci z § 4 ods. 3 zákona spočívajúci v tom, že spotrebiteľsky úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Znamená to, že žalovaný má žalobcovi vrátiť len sumu poskytnutého úveru t.j. 2.074,10 Eur a keďže žalovaný uhradil viac (3.041,26 Eur) súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

V danom prípade súd nepovažoval za účelné zaoberať sa platnosťou dohody uvedenej v bode 8 zmluvy, ktorá sa javí byť neplatná pre nedostatok vážnosti vôle na strane žalovaného na jej uzavretie (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka) alebo pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 Občianskeho zákonníka), keďže pre rozhodnutie súdu v tomto konkrétnom prípade posudzovanie jej platnosti nemá význam vzhľadom na zamietnutie žaloby.

Už len pre úplnosť súd dodáva, že súd považoval za neplatnú úverovú zmluvu aj v časti dohody o úrokoch a to s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Dohodnutý úrok totiž predstavoval pri úvere 68,82% a pri revolvingu 67,94% ročne, pričom z internetovej stránky NBS súd zistil, že pri spotrebiteľských úveroch v decembri 2009 s dobou splatnosti od 1 do 5 rokov bola priemerná úroková sadzba 15,47% p.a., teda viac ako štvornásobne nižšia ako v spornej zmluve. Nepochybne ide o úžernický úrok, ktorý je potrebné považovať za neplatný. Súdy už vo viacerých rozhodnutiach sa zaoberali platnosťou dohody o úrokoch v úverovej zmluve práve s ohľadom na korektív zakotvený v § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Najvyšší súd SR v rozsudku 5Cdo 26/2011 zo dňa 26.4.2012 uviedol: „neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovanými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek“. Najvyšší súd ďalej poukázal na to, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané, až úžernické úroky. V spomínanom prípade išlo o dve zmluvy o pôžičkách, pri ktorých úroky presahovali takmer 4 až 5,5 násobne obvyklú úrokovú mieru v bankách. V tejto súvislosti možno poukázať aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove 3Co 151/2013 zo dňa 25.9.2013, ktorý konštatoval, že vzhľadom na vyššiu mieru rizika pri poskytovaní úveru nebankovými subjektmi sa dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie viac ako 100% proti priemeru bánk. K podobnému záveru dospel Krajský súd v Prešove aj v rozsudku 16Co 71/2011 zo dňa 8.12.2011, ktorý zdôraznil, že je neakceptovateľné porovnávať ceny úverov so subjektmi, ktoré ich dojednávajú v spoločensky nežiaducim rozsahu. Preto aj v danom prípade súd dospel k záveru o neplatnosti dohody o úrokoch s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka v náväznosti na § 3 ods. 1.

Výrok o trovách konania vyplýva z ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. V zmysle zásady úspechu v konaní podľa citovaného zákonného ustanovenia nárok na náhradu trov konania by prislúchal len úspešnému žalovanému, ten si však tento nárok v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.